

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål nr. 1:

»Kan det bekræftes, at den nuværende ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, var et af medlemmerne af Strafferetsplejeudvalget, der i betænkning nr. 1023 fra 1984 var med til at anbefale, at der indførtes en mulighed for anvendelse af civile agenter?«

Spørgsmål nr. 2:

»Hvem var medlemmer af Strafferetsplejeudvalget, da det afgav sin betænkning nr. 1023?«

Spørgsmål nr. 3:

»Er det korrekt, at en enigt udvalg fandt, at det i ganske særlige tilfælde kunne være nødvendigt at anvende privatpersoner som agenter, og at udvalget derfor fastslog, at en regel, der forbød anvendelse af private personer som agenter, ville være for restriktiv?«

Svar:

Ved afgivelsen af betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddeleleshemmeligheden og anvendelse af agenter bestod Strafferetsplejeudvalget af følgende medlemmer (jf. bet. s. 8-9):

Landsdommer Ib Dalgas Rasmussen (formand)

Politimester Tage Bækgård

Kontorchef i Justitsministeriet Michael Elmer

Professor, dr.jur. Hans Gammeltoft-Hansen

Advokat Ove Hansen, Viborg

Statsadvokat Karsten Hjorth

Dommer N. Kirk-Sørensen

Udvalgets lovudkast indeholde følgende forslag til retsplejelovens § 754 b, stk. 2:

»Foranstaltningerne [dvs. agentvirksomhed] må ikke udføres af privatpersoner, der på grund af afhængighedsforhold til politiet eller andre omstændigheder må befrygtes ikke at

ville udføre opgaven på betryggende måde, jfr. stk. 1.«

Under Folketingets behandling af lovforslaget, der var i overensstemmelse med udvalgets lovudkast, ændredes § 754 b, stk. 2, således at bestemmelsen i den *vedtagne* lov nr. 319 af 4. juni 1986 fik følgende ordlyd:

»Foranstaltningerne må alene udføres af polititjenestemænd.«

Om Strafferetsplejeudvalgets forslag anføres i bet. 1023/1984, s. 176 f om agentens personlige forhold bl.a.:

»Udvalget har overvejet generelt at forbyde privatpersoners anvendelse som agenter, men har fundet en sådan regel for restriktiv. Ud over hensynet til meddelerens deltagelse i agentvirksomheden, jf. ovenfor, har det herved været afgørende for udvalget, at muligheden for at anvende en privatperson som agent i særlige tilfælde kan være en forudsætning for at skaffe bevis i en sag.

Derimod foreslår udvalget, at det forbydes at lade agentvirksomhed udføre af privatpersoner, der på grund af afhængighedsforhold til politiet eller andre omstændigheder må befrygtes ikke at ville udføre opgaven på betryggende måde med hensyn til overholdelse af provokationsforbuddet. Dette vil især kunne være tilfældet med hensyn til personer, der har verserende straffesager af ikke ubetydelig karakter, strafafsonere og personer, for hvem politiets behandling af løbende sager af anden art, f.eks. bevillingsmæssige sager eller sager om opholdstilladelse, vil være af væsentlig betydning.

En vurdering af, hvorvidt politiet overskrider den i en sådan regel nedlagte grænse, må foretages dels ved politiets forudgående tilrettelæggelse af aktionen og dels ved den efterfølgende retlige kontrol . . .

Et flertal af udvalgets medlemmer (Dalgas Rasmussen, Bækgård, Elmer, Hjorth og Kirk-